

הנאספים המשיכו לשיר, כמה מהם אפילו ניסו לרקוד. "חבל שזה הכל מה שתחנת-רדיו יכולה לאסוף", נאנח עיתור נאי זר שבא לסקר את המאורע בתיקווה שזה יהיה הפנינג המוני של ממש.

טלוויזיה

סליחה, טעות בספסר

בגלל כתבה בטלוויזיה החזיט פוחר בחומרי-ביניים דרדת מהארץ

קלינו רוקח ישב לפני מכשיר הטל-וויזיה בדירתו הרמת-גנית וצפה בהנאה בתוכנית החדשות: השבוע — יומן-האירור עיס. היה זה יום שישי בלילה לפני כחודש, וקלינו, שסיים את עבודת השבוע שלו, היה נינוח ורגוע. לפתע קפץ ממקומו כנשדך נחש. "זה לא יכול להיות!" צעק, "זה לא יכול להיות!"

על המסך הציגו את העסק שלו, חנות לחומרי בנין במרכז רמת-גן, ברחוב הרצל. את התמונה ליווה הקריין בדבובי קריינות שהסבירו כי המקום הוא מקום מיפגש מרכזי לספסרי המלט השחור בארץ. לא רק זאת: כתבי הטלוויזיה ראינו על רקע החנות ערבי, שהוצג כספסר מלט מתאן-יוניס, כי צורה שכל צופה יכול היה לקבל את הרושם כי הערבי עוסק במסחר שחור במלט בחצר חנותו של קלינו. עבור קלינו רוקח, יליד לוב, שעלה לארץ כעולה חדש לפני שנה וחצי, הפכה השבת

סקרנים בהפנינג השלום בירושלים
לא מכירים את השירים

שאחרי הצגת הקטע בטלוויזיה לשבת שחורה.

פרוצה בחצר. קלינו, יליד לוב, נמנה על המשפחות המיוחסות והעשירות שם. לתוצאה ממלחמת ששת-הימים, אחרי ש' השתנה יחס השלטונות אל יהודי לוב, נטש קלינו עם כל משפחתו את לוב ועבר להתגורר באיטליה. לבסוף החליט להשתקע בישראל. הוא לא היה זקוק לשיכון של הסוכנות. בכוחות עצמו הסתדר, החל לייבא לארץ כלים סניטריים, אריחי חרסינה ופסי לי קישוט מאיטליה. לא היתה לו כל סיבה להתלונן עד ליום בו הוצג בטלוויזיה כמי שבחנותו ניתן לפגוש בגדולי ספסרי המלט של ישראל.

קלינו לא היסס, ישב וכתב מכתב אל רשות-השידור והטלוויזיה הישראלית. "הר חנות שלי הופיעה בתוכנית כמרכז למיפגש גשים בהם מתנהלים כל מיני עיסקות מפוקפקות הקשורות במכירת מלט בשוק השחור", כתב קלינו. "אין מילים בפי לתאר את התרעמותי על מישדר זה והנזק שנגרם לרם לשמי הטוב ולמוניטין של מקור הר פרנסה שלי... אין לי ולא היה לי ולא יהיה לי אף פעם יד בעיסקות מלט בכלל ובעסקי מלט בשוק השחור בפרט".

מה שקרה אחרי השידור הוא שכל מיני אנשים, שחשבו שהטלוויזיה גילתה להם היכן ניתן לקנות מלט במחירי השוק הי שחור, החלו נוהרים לחנותו של קלינו. קלינו היה מפנה אותם לרשות-השידור, מצד שני, טוען קלינו, ירדה קרנו בעיני בני העדה הלובית, שלא יכלו להאמין כי

(המשך מעמוד 26)

מת שני המיבצעים. פרופיסור ערבי מקי היר, שהבטיח לעלות לאוניה, ביטל את ביקורו. משלושת הפלסטינים שהבטיחו להשתתף בדילוג, הגיע רק אחד, ש' שוחח בפני המיקרופון הפתוח עם העיתור נאים חזי כרמל (מעריב) ואמנון קפליוק (על המשמר). נוסף לו נשמע בדילוג גם קולו המוקלט של העיתונאי הערבי מוחמד אבו-שלבאיה. הדילוג היה ארוך ומייגע, תורגם לעברית וערבית ולא חידש הרבה. קשה היה לומר שהוא הצדיק את הצי פיות הרבות שתלה בו אייבי נתן.

גם בדרך להפנינג אירעו תקלות. תחילה הסתבר שעיירית ירושלים מתנגדת שיער כי אותו בגבעת התחמושת. הפחדו את אייבי כי הגבעה זרועה עדיין מוקשים העלולים לסכן את המבקרים. אייבי הח' ליט להעביר את מקום ההפנינג לגני אוגוסטה ויקטוריה על הר הזיתים, לפני שהתברר לו שזהו שטח פרטי של בית החולים. שאין רוצים שיערך בו כל מיפגש שהוא. לבסוף, בלית ברירה, הוזמן אייבי את שוחרי השלום מכל הארץ ל' הפנינג מול מגדל-דוד, בין שער יפו ואנדרטת השלום אותה הקים בשלהי 1966, מול חומת העיר העתיקה.

ישוב זה פוליטיקה. קשה היה להאמין כי ימצא מישהו שיטריח את עצ' מו לבוא למיפגש סתמי של פרחים ונרות רק כדי להאזין בו לשידורי קול השלום באמצעות מכשיר הרדיו. בכל זאת הגיעו למקום כ-200 איש, היפים, תיירים, וסתם צעירים בעלי רצון טוב שהגיעו עם משר פחותיהם וילדיהם אל העמק שלמרגלות חומת ירושלים המערבית.

נוסף לשידורי-השלום חולקו כרוזים בערבית בעיר העתיקה, שקראו לערביי הר עיר להשתתף במיפגש השלום. רק בור דים מהם נענו להזמנה. בעיקר מתוך סקרנות.

"באמריקה היו הרבה כנסים כאלה למען השלום", אמר ברי פרימן, 26, תייר מי ארצות-הברית שהגיע להפנינג. "אנשים צריכים להיות מעורבים באופן פעיל במה שקורה. בעזרת הפגנות כאלה יצאה אמ' ריקה מווייטנאם".

אוליין ליורוביץ' הגיעה גם היא למ' קום. "מפני שאני חושבת שזה רעיון יפה מאוד. אולי זה לא יקרב את השלום, אבל זה מקרב את הלבבות. אנשים באים, יוש' בים ביחד, שומעים, מדברים ומחליפים דיעות".

ליד האנדרטה התרכזו כמה מהנאספים. שני בחורים שלפו גיטרות וריכוו שירי שלום בעברית ואנגלית. ערבי שנקלע למקום התלונן שאינו מכיר את השירים. אבל רוב הבאים טילו מסביב והשתעממו. "באתי הנה בשביל השלום בין היהודים והערבים", אמר עזאם זיתון, 17, תלמיד תיכון מהגדה המערבית. "ואנישאללה יהיה שלום. רוצים שלום אבל לא יודעים מה לעשות ובגלל זה אנחנו פה". כאשר מישהו החל לדבר על הצורך בהכרה בישות הפלסטינית, השתיקו אותו מייד. "לא מעוניינים בפוליטיקה!" קראו לעברו, "אנחנו רוצים רק שלום". אבל גם שלום זה פוליטיקה! ניסה האיש להתגונן.

מרי - המחנה הרדיקלי הישראלי

חזית השמאל הסוציאליסטי

בבחירות להסתדרות

פגישות חברים ואוהדים, מתקיימות השבוע:

● **בקריות,** ביום ג' 31.7.73 בבית אלינג,

רחוב אח"י אילת 27, קרית מוצקין.

● **בירושלים,** ביום ו' 3.8.73 בבית מרדכי הוף,

רחוב יפה נוף 10, ירושלים

חברים ואוהדים

יפנו אל לשכות הקישור במקומותיהם:

אילת, מתי גלעדי 354/5

חולון, דן לחמן, שרת 15

חיפה, אלעזר דומקה, זלמן שניאור 73, טלפון 234210-04

ירושלים, דפוס גיא, טלפון 231180

כפר ירוחם, ישעיהו שולץ 642/1

לוד, יצחק נדלקוף, שיכון חיסכון ג' 46

נתניה, דורה בן בסט, שמואל הנציב 32

פתח-תקווה, אורן, איכילוב 6

ראשון-לציון, דיוס, חנקין 16

רחובות, קולי ברקוביץ, אלקעי 4

גוש דן (ת"א והסביבה), בר כוכבא 71, טל. 283150

רשימה מעודכנת תפורסם בגיליון הבא. דרושות לנו כתובות נוספות ומספרי טלפון שאפשר לפרסמם — התקשרו למטה כדי להעמיד עצמכם ודירותיכם לרשות מערכת הבחירות!

♦ ♦ ♦

הפיקניק הארצי

יתקיים בעוד שבוע וחצי

שבת, 11.8.73 ביער בן שמן, 11.00 בבוקר.

פרטי ההסעה בגיליון הבא.

♦ ♦ ♦

לתיאום פגישות

מקומיות, אזוריות, חוגי בית, אסיפות הסברה, הכנת מצעים מקומיים למועצות הפועלים, רשימות מועמדים וקבלת חומר הסברה — התקשרו למטה הבחירות הארצי, רחוב בר כוכבא 71 תל-אביב, טלפונים 283288/9.

♦ ♦ ♦

הצטרפו למרי וחזית השמאל

